Dosar nr. 2-20060597-12-2-04062020 (2-8898/20)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

21 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Meșter Maria

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ”COMALION LCA” S.R.L. împotriva lui Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, intervenient accesoriu Cecetova Ludmila, cu privire la încasarea prejudiciului material,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată depusă la 04 iunie 2020, și înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, sub nr. 0531-20153, reclamantul ”COMALION LCA” S.R.L. a chemat în judecată pârâții Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a învederat că ”COMALION LCA” S.R.L., IDNO 1003600071505, cu sediul în mun. Chișinău, str. Constantin Brâncuși 110, ap. 53, cu denumirea anterioară ”Lucet-Comerț” S.R.L., se află în procedură de insolvabilitate, intentată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 22 mai 2020, adoptată în cauza nr. 2i-83/2020. A relatat reclamantul că pârâtul Negară Ivan a fost angajat al societății începând cu anul 2013, în funcția de Director Comercial, fiind numit în această funcție prin Ordinul din 01 august 2016, iar la 08 aprilie 2019 a demisionat, în baza cererii de demisie din aceeași dată. A mai relatat reclamantul că, pe durata raporturilor de muncă, administratorul și asociatul unic al societății, Cecetova Ludmila, a acordat pârâtului Negară Ivan împuterniciri de reprezentare a societății și a intereselor acesteia în fața organelor administrative și de stat, prin procura nr. 525 din 10 februarie 2016, autentificată de notarul Cristina

Nicolaescu, cu termen de valabilitate de 3 ani; procura nr. 561 din 08 februarie 2017, autentificată de notarul Popovici Veronica, cu termen de valabilitate de 3 ani, retrasă la 01 decembrie 2017 prin cererea autentificată sub nr. 6083; procura nr. 1813 din 11 mai 2017, autentificată de notarul Popovici Veronica, și procura nr. 519 din 06 februarie 2019, autentificată de notarul Nicolaescu Cristina, retrasă la 19 martie 2019 prin actul notarial nr. 1415, anunțul privind retragerea fiind publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 111-118 (7034-7041) din 29 martie 2019. A susținut reclamantul că, în virtutea împuternicirilor acordate, pârâtul Negară Ivan a acționat în calitate de reprezentant comercial și administrator de facto al societății, fără a fi înregistrat în această calitate în Registrul de stat al persoanelor juridice, gestionând activitatea societății și fiind responsabil de activitatea acesteia în perioada respectivă. Totodată, reclamantul a recunoscut expres, prin cererea de chemare în judecată, că, în perioada valabilității împuternicirilor acordate lui Negară Ivan, administratorul și asociatul unic Cecetova Ludmila nu a solicitat de la reprezentant dări de seamă cu privire la exercitarea împuternicirilor sale și nu a verificat modul și corectitudinea exercitării împuternicirilor reprezentantului, precum și a gestionării activității societății. A indicat reclamantul că, prin Ordinul nr. 7 din 29 martie 2019 cu privire la suspendarea parțială a atribuțiilor Directorului Comercial, administratorul societății a dispus suspendarea parțială a atribuțiilor pârâtului Negară Ivan, interzicându-i efectuarea oricăror operațiuni financiare, semnarea contractelor cu partenerii și a contractelor de înstrăinare a bunurilor întreprinderii, emiterea ordinelor, dispozițiilor și indicațiilor de orice natură, precum și reprezentarea societății în fața autorităților publice, obligându-l totodată să predea imediat ștampila întreprinderii și să prezinte, în termen de 10 zile, raportul de activitate pentru ultimii 3 ani, informația privind contractele aflate în executare și informația privind negocierile precontractuale. Ordinul a fost expediat prin intermediul Î.S. ”Poșta Moldovei”, cu aviz recomandat și confirmare de primire, fiind recepționat de pârâtul Negară Ivan la 08 aprilie 2019. A mai indicat reclamantul că, întrucât pârâtul Negară Ivan nu a transmis actele și dările de seamă solicitate, administratorul societății i-a expediat o notificare, recepționată la 03 mai 2019, iar la 24 mai 2019 – o notificare repetată, prin care i s-au comunicat rezultatele preliminare ale auditului contabil și i s-au solicitat explicații cu privire la neregulile constatate, această din urmă notificare nefiind recepționată de destinatar. La notificarea prealabilă din 18 februarie 2020, recepționată la 24 februarie 2020, pârâtul Negară Ivan nu a oferit niciun răspuns. Cu referire la pârâta Cernolevschi Rodica, reclamantul a învederat că aceasta a fost angajată la 04 octombrie 2013, în baza Ordinului (dispoziție) nr. 155-C/2013 din aceeași dată și a contractului

individual de muncă nr. 93/13 din 04 octombrie 2013, în funcția de contabil-șef, raporturile de muncă încetând la 29 martie 2019, în baza Ordinului nr. 35C/2019. La 04 aprilie 2019 pârâta a semnat trei acte de predare-primire a documentelor contabile. A mai învederat reclamantul că faptul exercitării de către pârâți a funcțiilor menționate în perioada indicată este confirmat prin informația Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 5-05/04-520 din 04 februarie 2020. Sub aspectul temeiniciei pretențiilor, reclamantul a susținut că, în perioada 2015–2019, prin acțiunile și inacțiunile pârâților, societății i-a fost cauzat un prejudiciu patrimonial total de 5 828 291,20 lei. Astfel, reclamantul a pretins că pârâtul Negară Ivan a achiziționat din contul societății, în perioada 2016–2018, bunuri mobile de uz personal și obiecte de lux, care nu au tangență cu genurile de activitate ale societății, în valoare totală de 2 048 595,20 lei, de la următorii furnizori: ”CARDELEN-DIVANI” S.R.L. – 176 000,00 lei; S.C. ”SAN-MARCO GRUP” S.R.L. – 1 131 278,00 lei; ”TEHNO TREND” S.R.L. – 70 477,00 lei; ”AV ELECTRONIC ICS” S.R.L. – 40 289,50 lei; ”EMIT” S.A. – 122 045,00 lei; ”CLASIC MOBILE” S.R.L. – 146 000,00 lei; ”CASA MOBILEI” S.R.L. – 10 957,00 lei; ”CASA PRACTICA” S.R.L. – 128 000,00 lei; ”CAROLINA” S.R.L. – 80 641,00 lei; ”VITASANMAX” S.R.L. – 24 829,70 lei; ”OUTSOURCING and CONSULTING GROUP” – 12 113,00 lei; S.C. ”ADOM IMPORT” S.R.L. – 28 489,00 lei; ”ELIT INTERIOR” S.R.L. – 17 780,00 lei; ”AUREOLA & LOMBARD” S.A. – 19 500,00 lei; ”ANTURAJ NOU” S.R.L. – 7 730,00 lei; ”PROFITPRIM” S.R.L. – 21 319,00 lei și ”SMAD GRUP” S.R.L. – 11 123,00 lei. A precizat reclamantul că, între bunurile astfel achiziționate, se regăsesc mobilier de lux, tehnică de uz casnic, veselă, decorațiuni, precum și un ceas ”Optast”, în sumă de 19 500,00 lei, procurat conform facturii fiscale seria/nr. DV7179385 din 15 august 2016 de la ”Aureola & Lombard”, un telefon mobil ”Samsung Galaxy S7”, în sumă de 11 123,00 lei, procurat conform facturii fiscale seria/nr. AAB4294423 din 11 iulie 2017 de la ”Smad Grup” S.R.L., și un telefon mobil ”iPhone X Apple”, în sumă de 21 319,00 lei, procurat conform facturii fiscale seria/nr. AAE8888386 din 15 octombrie 2018 de la ”Profitprim” S.R.L. Reclamantul a invocat că achizițiile au fost confirmate prin facturi fiscale, între care factura fiscală seria/nr. LB4293014 din 30 septembrie 2016, în sumă de 88 000,00 lei, și factura fiscală seria/nr. LB0232896 din 20 mai 2017, în sumă de 88 000,00 lei, prin 30 de ordine de plată, prin 8 bonuri fiscale și prin extrasele de cont eliberate de B.C. ”Energbank” S.A. A mai invocat reclamantul că, potrivit talonului de garanție eliberat de ”San Marco Grup” S.R.L. la 30 septembrie 2016, bunurile procurate prin factura fiscală seria/nr. JV7336947 din 30 septembrie 2016 au fost livrate la adresele mun. Chișinău, str. C. Brâncuși

110, et. 8, ap. 21, și str. Ghioceilor, et. 11, iar potrivit listelor de inventariere din 17–21 iunie 2021, aprobate de administratorul insolvabilității, bunurile achiziționate nu se mai regăsesc fizic la depozitele și subdiviziunile societății. Reclamantul s-a prevalat de Raportul de constatări efective din 22 ianuarie 2021, întocmit de societatea de audit ”Afex Service” S.R.L., prin care, în opinia sa, s-a confirmat achiziționarea, în perioada 01 ianuarie 2016 – 01 ianuarie 2019, a bunurilor de uz casnic și personal, în valoare totală de 2 054 999,20 lei, aflate la bilanțul societății la data de 30 iunie 2019. Mai pretinde reclamantul încasarea în mod solidar de la pârâții Negară Ivan și Cernolevschi Rodica a prejudiciului patrimonial în sumă totală de 3 779 696,00 lei. În componența acestei sume, reclamantul a inclus suma de 700 000,00 lei, susținând că, la 11 februarie 2015, conform Ordinului de eliberare numerar nr. 12, pârâtul Negară Ivan a ridicat din conturile bancare ale societății suma de 600 000,00 lei, cu destinația rambursării împrumutului acordat de fondator, iar la 21 octombrie 2015, conform Ordinului de eliberare numerar nr. 15, i-a fost eliberată suma de 100 000,00 lei, cu destinația rambursării împrumutului acordat de persoană fizică. A pretins reclamantul că sumele respective nu au fost transmise asociatului unic Cecetova Ludmila în vederea stingerii împrumuturilor acordate în baza contractelor de împrumut nr. 5/12 din 27 noiembrie 2012 și nr. 12/12 din 05 decembrie 2012, ci au rămas în posesia și folosința pârâtului, iar pârâta Cernolevschi Rodica a înregistrat în evidența contabilă, la conturile 512.1 și 242, stingerea acestor împrumuturi fără documentele primare justificative, încălcând art. 17 alin. (1) și art. 19 alin. (1)–(3) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007. Tot în componența acestei sume, reclamantul a inclus suma de 2 169 752,65 lei, susținând că, în perioada 13 iulie 2016 – 28 decembrie 2018, pârâta Cernolevschi Rodica a emis și a semnat dispoziții de plată cu încălcarea cerințelor legale, fără semnătura beneficiarilor care primeau sumele respective din casieria societății, fără indicarea sumei în cifre și litere de către beneficiari, unele dintre acestea fiind lipsite de semnătura conducătorului societății sau purtând semnătura aplicată prin facsimil. De asemenea, reclamantul a inclus suma de 226 610,02 lei, reprezentând valoarea de intrare a obiectelor de mică valoare și scurtă durată derecunoscute pentru uzură fizică și casate, în perioada 01 ianuarie 2016 – 31 martie 2019, în intervale de timp mult mai scurte decât cele prevăzute de legislație pentru uzura unor asemenea active, operațiunile de casare fiind reflectate la datele de 31 decembrie 2016, 31 martie 2017, 30 aprilie 2017, 06 iulie 2018, 31 iulie 2018 și 31 octombrie 2018. A mai inclus reclamantul suma de 683 333,33 lei, reprezentând, în opinia sa, majorarea nejustificată a cheltuielilor generale și administrative ale societății, în perioada 31 mai 2017 – 31 decembrie 2017, prin reflectarea ilicită a

uzurii lunare majorate, în cuantum de 85 416,67 lei lunar, timp de 8 luni, a Macaralei-Turn SIMMA Potain GT 185, anul fabricației 1995, până la deprecierea integrală a valorii de intrare de 683 333,33 lei. A relatat reclamantul că macaraua a fost procurată la 18 aprilie 2017 de la S.R.L. ”Comalion&Co” cu prețul de 820 000,00 lei, inclusiv T.V.A., factura fiscală fiind semnată de Negară Ivan în calitate de administrator al S.R.L. ”Comalion&Co” și de Păcuraru Sergiu, director executiv al reclamantului, că la 05 aprilie 2018 aceasta a fost revândută aceleiași societăți cu prețul de 12 000,00 lei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 19/18 din 05 aprilie 2018, iar ulterior a fost luată în locațiune de la aceeași societate cu chiria de 45 000,00 lei lunar, conform Acordului adițional din 01 iunie 2018 la contractul nr. 08AC/17 din 01 noiembrie 2017.

3. În drept, reclamantul a fundamentat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 15, art. 16, art. 19, art. 400, art. 1979–1981 și art. 1998 din Codul civil, art. 276, art. 1035, art. 1041 și art. 1398 din Codul civil în redacția în vigoare până la 01 martie 2019, art. 5, art. 33, art. 33/1, art. 38, art. 86, art. 94, art. 96, art. 166–168, art. 174, art. 175 și art. 177 din Codul de procedură civilă, art. 9, art. 17, art. 19, art. 22, art. 23 și art. 44 din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, Standardele Naționale de Contabilitate aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 06 august 2013, Hotărârea Guvernului nr. 338 din 21 martie 2003, Hotărârea Guvernului nr. 289 din 14 martie 2017, Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998 și art. 8 alin. (2) din Codul fiscal.
4. Odată cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat amânarea plății taxei de stat, în temeiul art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și aplicarea sechestrului asigurător asupra bunurilor pârâților.
5. La 11 septembrie 2020, reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Negară Ivan a prejudiciului patrimonial în sumă de 2 048 595,20 lei în beneficiul societății ”Comalion LCA” S.R.L. și încasarea în mod solidar de la Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, în beneficiul aceleiași societăți, a prejudiciului patrimonial total în sumă de 3 779 696,00 lei, în temeiul art. 44 din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007 și al art. 1998 alin. (1) din Codul civil, constituit din sumele de 700 000,00 lei, 2 169 752,65 lei, 226 610,02 lei și 683 333,33 lei, descrise supra.
6. ***Pârâții Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, prin intermediul reprezentantului lor, avocatul Coptu Sergiu, au depus referință la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată***. (f.d. 11-37 vol. III)

7. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâții au invocat că ambii au acționat exclusiv în interesul societății reclamante, în limitele atribuțiilor de serviciu și ale împuternicirilor acordate de administratorul și asociatul unic al acesteia, iar operațiunile contestate au fost documentate și reflectate în evidența contabilă în conformitate cu legislația în vigoare la data efectuării lor. Cu referire la bunurile achiziționate, pârâții au susținut că acestea au fost necesare desfășurării activității societății, au intrat în patrimoniul acesteia, au fost înregistrate la bilanț și s-au aflat în posesia societății, fiind folosite inclusiv de administratorul Cecetova Ludmila, iar telefoanele mobile constituiau mijloace de lucru necesare angajaților, și nu obiecte de lux. Au relevat pârâții că societatea reclamantă nu a formulat, la momentul recepționării bunurilor și al reflectării lor în evidența contabilă, nicio obiecție cu privire la utilitatea sau destinația acestora. Cu referire la sumele de 600 000,00 lei și 100 000,00 lei, pârâții au susținut că mijloacele bănești ridicate din conturile bancare au fost depuse în casieria societății și au fost utilizate anume pentru stingerea împrumuturilor acordate societății de către asociatul unic Cecetova Ludmila, operațiunile fiind documentate corespunzător în registrele contabile ale societății. Cu referire la dispozițiile de plată, pârâții au susținut că, la momentul predării documentației contabile, acestea erau semnate în modul corespunzător, unele dintre ele fiind semnate personal de administratorul Cecetova Ludmila, iar eventualele neajunsuri de formă constatate ulterior, în cadrul unui audit contractat unilateral de reclamant, nu pot fi imputate pârâților și nu demonstrează prin ele însele nici însușirea mijloacelor bănești, nici cauzarea unui prejudiciu patrimonial societății. Cu referire la obiectele de mică valoare și scurtă durată, pârâții au susținut că derecunoașterea și casarea acestora s-a efectuat ca urmare a uzurii fizice reale, în baza actelor de casare semnate de comisiile competente ale societății, iar termenele de exploatare invocate de reclamant au caracter orientativ și nu exclud casarea anticipată în cazul uzurii efective. Cu referire la Macaraua-Turn SIMMA Potain GT 185, pârâții au susținut că, în intervalul de 8 luni, aceasta a fost exploatată intens, s-a defectat și s-a uzat fizic, iar reflectarea lunară a uzurii și a amortizării acestui mijloc fix constituie o operațiune contabilă legală, care nu poate fi calificată drept deturnare de active. Au mai susținut pârâții că ieșirea macaralei din bilanț la 05 aprilie 2018 a avut loc ca urmare a vânzării acesteia către S.R.L. ”Comalion&Co”, cu prețul de 12 000,00 lei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 19/18 din 05 aprilie 2018 și a actului de predare-primire din aceeași dată, pentru care a fost eliberată factură fiscală, iar transmiterea ulterioară în locațiune, în baza Acordului adițional din 01 iunie 2018 la contractul nr. 08AC/17 din 01 noiembrie 2017, a avut loc după readucerea bunului în stare de funcționare. Au accentuat pârâții că actele

juridice menționate nu au fost declarate nule și nu există temeiuri legale pentru declararea nulității lor. Pârâții au mai invocat că administratorul și asociatul unic Cecetova Ludmila a fost permanent la curent cu activitatea economico-financiară a societății, împrejurare demonstrată prin contractele de împrumut, de gaj și de ipotecă semnate personal de aceasta în fața notarilor, prin procesele-verbale de execuție, precum și prin corespondența purtată de contabilul-șef Cernolevschi Rodica cu Cecetova Ludmila în perioada relevantă, din care rezultă expedierea sistematică de informații, rapoarte și acte. Pârâtul Negară Ivan a mai invocat că nu a semnat și nu a recepționat Ordinul nr. 7 din 29 martie 2019 la data de 08 aprilie 2019 și că a predat integral actele deținute prin act de predare-primire. Pârâții au calificat înscrisurile prezentate de reclamant drept inadmisibile și nepertinente, susținând că acestea nu confirmă întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, și au invocat, în susținerea poziției lor, dispozițiile art. 117, art. 118, art. 119, art. 121 și art. 130 din Codul de procedură civilă, art. 9, art. 10, art. 11, art. 14, art. 195, art. 196, art. 199–201, art. 206, art. 242, art. 245, art. 251, art. 252, art. 267, art. 268, art. 272, art. 512, art. 514, art. 572, art. 666–668, art. 1030–1032, art. 1034, art. 1035, art. 1038, art. 1049, art. 1050, art. 1398 și art. 1399 din Codul civil în redacția anului 2002, art. 17, art. 18, art. 22, art. 44 și art. 45 din Legea contabilității, precum și art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la aceasta. Pârâții au accentuat că pretinsele fapte prejudiciabile invocate de reclamant sunt descrise ca neexecutare a obligațiilor asumate prin contractele individuale de muncă și prin fișele de post, raporturi guvernate de normele Codului muncii, la care reclamantul nu a făcut trimitere, și au conchis că în acțiunile pârâților nu se regăsesc elementele delictului civil.

8. Reclamantul a depus obiecții la referință, prin care a solicitat respingerea argumentelor pârâților și admiterea integrală a acțiunii, susținând că pârâții nu au prezentat documentele primare care ar justifica operațiunile contestate, că bunurile achiziționate nu au fost identificate fizic în patrimoniul societății la momentul inventarierii și că termenul de prescripție extinctivă nu a fost omis, deoarece societatea reclamantă a aflat despre încălcarea dreptului său abia în anul 2019, odată cu preluarea efectivă a conducerii și a contabilității societății de către administrator și cu contractarea serviciilor de audit contabil (f.d. 1-6 vol. IV)
9. *În ședință*, reprezentanții reclamantului – lichidatorul Iovu Oleg și avocata Vîntea Elena, au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată pentru motivele de fapt și de drept invocate în aceasta, invocând argumentele privind acordarea împuternicirilor pârâtului Negară Ivan, neprezentarea dărilor de seamă solicitate,

achiziționarea bunurilor în afara cursului normal al activității societății, lipsa temeiului documentar la înregistrarea stingerii împrumuturilor și la eliberarea mijloacelor bănești din casierie, casarea obiectelor de mică valoare și scurtă durată, precum și contabilizarea amortizării Macaralei-Turn, solicitând totodată compensarea cheltuielilor de judecată.

10. *În ședință*, intervenientul accesoriu Cecetova Ludmila a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, ca întemeiată.
11. *În ședință*, pârâtul Negară Ivan a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.
12. *În ședință*, pârâta Cernolevschi Rodica nu s-a prezentat, fiind reprezentată de avocatul Coptu Sergiu.
13. *În ședință*, avocatul Coptu Sergiu, în interesele pârâților Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

14. Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, explicațiile părților și ale intervenientului accesoriu, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată înaintată de ”COMALION LCA” S.R.L. împotriva lui Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, intervenient accesoriu Cecetova Ludmila, cu privire la încasarea prejudiciului material, se respinge, ca neîntemeiată.
15. În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, ” *Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.”
16. În temeiul art. 239 din Codul de procedură civilă, ” *Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.”
17. Din conținutul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă reiese că, ” *La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau*

nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii".

18. În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, " *Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*."
19. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, "*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*."
20. Articolul 121 din Codul de procedură civilă prevede că, "*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*."
21. În conformitate cu art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, " *Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei*."
22. Potrivit art. 130 alin. (1)–(3) din Codul de procedură civilă, "*Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*."
23. Din conținutul art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, " *Faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat*."
24. Așa fiind, instanța de judecată accentuează că sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale. Efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții

care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure cu probă veridică, fără a suscita îndoieli.

25. Instanța de judecată accentuează în mod special că, în materia răspunderii civile delictuale, sarcina de a proba fiecare dintre elementele delictului civil revine, în integralitatea sa, persoanei care pretinde repararea prejudiciului, iar simpla afirmare a caracterului prejudiciabil al unei operațiuni patrimoniale sau contabile, oricât de detaliat ar fi expusă, nu suplinește lipsa probei.
26. Reieșind din pretențiile deduse judecății și din temeiul de drept invocat de reclamant, raportat la circumstanțele de fapt stabilite pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată conchide că raportul juridic material-litigios dintre părți se plasează în materia răspunderii civile delictuale.
27. Instanța reține că faptele imputate pârâților se plasează în intervalul anului 2016 – anului 2019, respectiv atât anterior, cât și ulterior datei de 01 martie 2019, de la care produce efecte redacția modernizată a Codului civil. În consecință, temeiul și condițiile răspunderii se determină, pentru faptele consumate până la 01 martie 2019, potrivit art. 1398 din Codul civil în redacția anului 2002, iar pentru cele ulterioare – potrivit art. 1998 din Codul civil în redacția în vigoare, ambele norme consacrând, sub aspectul conținutului, aceeași structură a delictului civil, motiv pentru care aprecierea instanței este unitară.
28. Potrivit art. 1998 din Codul civil, ” *Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri*.”
29. Potrivit art. 2023 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil, ” *Dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulţi participanţi, aceştia poartă răspundere solidară. Se consideră participant nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci şi cel care l-a instigat sau l-a susţinut, precum şi cel care a beneficiat în mod conştient de un folos în urma prejudiciului cauzat altuia (participanţi).*”
30. Potrivit art. 2025 alin. (1) din Codul civil, ” *Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură,*

prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească."

31. Potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) și alin. (2) din Codul civil, "*Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora*."
32. Prin prisma normelor citate *supra*, instanța de judecată statuează că componența delictului civil include următoarele elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Vinovăția constă în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat autorul faptei.
33. Lipsa oricăreia dintre aceste condiții, potrivit regulii generale, exclude angajarea răspunderii delictuale, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.
34. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt potrivit căreia, "COMALION LCA" S.R.L., IDNO 1003600071505, cu denumirea anterioară "Lucet-Comerț" S.R.L., are ca asociat unic și administrator statutar pe Cecetova Ludmila, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 22 mai 2020, adoptată în cauza nr. 2i-83/2020, în privința societății a fost intentat procesul de insolvabilitate, interesele acesteia fiind exercitate ulterior prin administratorul autorizat, respectiv lichidatorul Iovu Oleg.
35. Pârâtul Negară Ivan a activat în cadrul societății reclamante în funcția de Director Comercial, în baza raporturilor de muncă stabilite începând cu anul 2013 și a Ordinului din 01 august 2016, raporturile de muncă încetând la 08 aprilie 2019, iar pârâta Cernolevschi Rodica a activat în funcția de contabil-șef, în baza Ordinului nr. 155-C/2013 din 04 octombrie 2013 și a contractului individual de muncă nr. 93/13 din aceeași dată, raporturile de muncă încetând la 29 martie 2019, în baza Ordinului nr. 35C/2019. (f.d. 58, 59, 61-63, 71, 72, 74 Vol. I)
36. Pârâtului Negară Ivan i-au fost acordate de către administratorul și asociatul unic Cecetova Ludmila împuterniciri de reprezentare a societății prin procurile autentificate notarial nr. 525 din 10 februarie 2016, nr. 561 din 08 februarie 2017, nr. 1813 din 11 mai 2017 și nr. 519 din 06 februarie 2019, împuternicirile fiind retrase la 01 decembrie 2017 și, respectiv, la 19 martie 2019. (f.d. 75-77, 78-79, 80-81, 82, 83-84 vol. I)

37. Aceste circumstanțe nu au fost contestate de niciunul dintre participanții la proces și, în sensul art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, se consideră stabilite.
38. Instanța de judecată constată că însuși temeiul factual al acțiunii, astfel cum a fost expus de reclamant, se sprijină pe împrejurarea că pârâtul Negară Ivan a acționat în baza împuternicirilor conferite prin procuri de către administratorul și asociatul unic al societății, iar pârâta Cernolevschi Rodica a reflectat în evidența contabilă operațiunile dispuse în cadrul societății.
39. În această ordine de idei, instanța de judecată va mai reține incidența dispozițiilor Cărții întâi, Titlul III, Capitolul V din Codul civil în vigoare la data , care reglementează reprezentarea și procura.
40. Potrivit art. 242 alin. (2) din Codul civil, ”*Actul juridic încheiat de o persoană (reprezentant) în numele unei alte persoane (reprezentat) în limitele împuternicirilor dă naştere, modifică sau stinge drepturile şi obligaţiile civile ale reprezentatului*.”
41. Potrivit art. 246 alin. (2) din Codul civil, ”*Acordarea împuternicirilor se efectuează prin exprimarea voinţei faţă de persoana care se împuterniceşte sau faţă de terţ în a cărui privinţă va avea loc reprezentarea*”, iar potrivit art. 247 alin. (1) din același cod, ”*Dacă sînt acordate printr-o declaraţie adresată unui terţ, împuternicirile rămîn valabile pentru acesta pînă la anularea lor de către persoana care le-a acordat*.”
42. Potrivit art. 252 alin. (1) din Codul civil, ”*Procură este înscrisul întocmit pentru atestarea împuternicirilor conferite de reprezentat unui sau mai multor reprezentanţi*.”
43. Art. 255 alin. (1) din același cod prevede că ”*Valabilitatea procurii încetează în cazul: a) expirării termenului; b) anulării de către persoana care a eliberat-o*.”
44. Potrivit art. 258 alin. (1) din Codul civil, ”*Reprezentantul comercial este persoana care reprezintă de sine stătător şi permanent interesele întreprinzătorului la încheierea actelor juridice în vederea gestionării afacerii*.”
45. Instanța de judecată accentuează că ultima norma citată instituie un standard de diligență, iar nu o prezumție de răspundere. Împrejurarea că o persoană a acționat în calitate de reprezentant comercial nu răstoarnă sarcina probei și nu scutește pe reprezentat de obligația de a dovedi, în concret, fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate și vinovăția.
46. Cu atât mai mult, instanța de judecată reține că același standard de diligență incumbă și persoanei care conferă împuternicirile. Potrivit art. 69 alin. (1) și art. 72 din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, ”*Societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează*

societatea şi o reprezintă", "*Administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încît scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cît mai eficient. Administratorul este obligat să execute hotărîrile adunării generale a asociaţilor şi ale consiliului societăţii. Administratorul este obligat să ia parte la adunările generale ale asociaţilor şi la şedinţele consiliului societăţii. Administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii. În exercitarea atribuţiilor sale, administratorul va da dovadă de diligenţă şi loialitate. Administratorul este obligat să convoace adunarea generală a asociaţilor dacă valoarea activelor nete ale societăţii a devenit mai mică decît capitalul ei social. În cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai tîrziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile*."

47. Din materialele cauzei rezultă cu certitudine, iar reclamantul recunoaște expres, atât prin cererea de chemare în judecată, cât și prin pledoariile prezentate, că, în întreaga perioadă de valabilitate a împuternicirilor acordate pârâtului Negară Ivan, administratorul și asociatul unic Cecetova Ludmila nu a solicitat de la reprezentant dări de seamă cu privire la exercitarea împuternicirilor sale, nu a verificat modul și corectitudinea exercitării acestor împuterniciri și nici gestionarea activității societății.
48. Instanța de judecată accentuează că această recunoaștere are o semnificație determinantă pentru soluționarea cauzei. Cecetova Ludmila, deținând simultan calitatea de asociat unic și de administrator statutar al societății reclamante, era singura persoană învestită prin lege și prin actul de constituire cu atribuția de a organiza, supraveghea și controla activitatea societății, inclusiv activitatea persoanei pe care ea însăși a împuternicit-o, în mod repetat și pe parcursul mai multor ani, prin patru procuri autentificate notarial, să reprezinte societatea și să gestioneze afacerea acesteia.
49. Instanța de judecată reține că administratorul societății reclamante nu a organizat niciun mecanism de raportare periodică din partea reprezentantului împuternicit, nu a solicitat dări de seamă, nu a dispus efectuarea inventarierilor anuale ale patrimoniului, nu a verificat registrele de casă și documentele primare și nu a examinat situațiile financiare sub aspectul operațiunilor pe care astăzi le califică drept prejudiciabile, deși toate aceste operațiuni au fost, fără excepție, reflectate în evidența contabilă a societății și erau, prin urmare, accesibile administratorului în orice moment.

50. Mai mult, în cadrul audierii explicațiilor sale, intervenientul accesoriu Cecetova Ludmila a comunicat instanței că, în fapt, părțile își împărțiseră activitățile aferente afacerii, Negară Ivan fiind responsabil de administrarea și gestionarea activității companiei „COMALION LCA” S.R.L., în timp ce Cecetova Ludmila se ocupa de activitatea unui restaurant.
51. Instanța de judecată accentuează, de asemenea, că, departe de a fi fost în imposibilitate de a cunoaște activitatea societății, administratorul Cecetova Ludmila a participat personal la operațiuni juridice esențiale ale acesteia, semnând contractele de credit acordate societății, contractele de gaj și de ipotecă autentificate notarial, precum și, potrivit susținerilor pârâților necombătute prin probe contrare, o parte dintre documentele de casă contestate, și a purtat corespondență cu contabilul-șef Cernolevschi Rodica, prin care i-au fost transmise informații, rapoarte și acte privind activitatea societății. (f.d. 111-226 vol. III)
52. În aceste împrejurări, instanța de judecată statuează că lipsa oricărei diligențe din partea administratorului și asociatului unic al societății reclamante pe parcursul unei perioade de peste trei ani nu poate fi convertită într-un temei de răspundere delictuală a persoanelor cărora aceasta le-a conferit împuterniciri și cărora nu le-a cerut niciodată socoteală, iar consecințele patrimoniale ale propriei pasivități nu pot fi transferate pârâților.
53. Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 1998 alin. (4) din Codul civil, ”*Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri*”.
54. Cu privire la pretenția de încasare de la pârâtul Negară Ivan a sumei de 2 048 595,20 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin achiziționarea din contul societății a bunurilor de uz personal, reclamantul a susținut că bunurile enumerate în cererea de chemare în judecată au fost achiziționate de pârâtul Negară Ivan din contul societății, în afara cursului normal al activității acesteia, exclusiv în scopul utilizării lor în interes personal.
55. Instanța de judecată constată însă că probele administrate nu confirmă niciunul dintre elementele acestei alegații.
56. În primul rând, din facturile fiscale, ordinele de plată, bonurile fiscale și extrasele de cont prezentate rezultă exclusiv faptul achiziționării bunurilor de către societatea reclamantă, în calitate de cumpărător, și al achitării prețului acestora din conturile societății. Aceste înscrisuri atestă intrarea bunurilor în patrimoniul societății, iar nu ieșirea lor din acest patrimoniu. (f.d. 87-150, 151-179180-185, 186-191 vol. I)

57. În al doilea rând, Raportul de constatări efective din 22 ianuarie 2021, întocmit de societatea de audit ”Afex Service” S.R.L., pe care reclamantul își întemeiază în mod esențial pretenția, confirmă, potrivit propriilor susțineri ale reclamantului, că bunurile achiziționate se aflau la bilanțul societății la data de 30 iunie 2019. Această constatare infirmă, iar nu confirmă, teza însușirii bunurilor de către pârâți. (f.d. 7-119 vol IV)
58. Instanța de judecată reține că, dacă bunurile se aflau la bilanțul societății la 30 iunie 2019, iar pârâții au încetat raporturile de muncă la 29 martie 2019 și, respectiv, la 08 aprilie 2019, predând documentația deținută prin acte de predare-primire, atunci eventuala dispariție fizică ulterioară a bunurilor nu poate fi imputată acestora. (f.d. 192-194 vol. I)
59. Este de reținut că, listele de inventariere din 17–21 iunie 2021, invocate de reclamant pentru a demonstra că bunurile nu se mai regăsesc fizic la depozitele și subdiviziunile societății, au fost întocmite la mai mult de doi ani de la încetarea raporturilor de muncă ale pârâților și la peste un an de la intentarea procesului de insolvabilitate, într-o perioadă în care patrimoniul societății se afla în administrarea altor persoane. Aceste înscrisuri nu sunt apte să stabilească nici momentul, nici cauza, nici persoana responsabilă de eventuala lipsă a bunurilor, prin urmare nu demonstrează raportul de cauzalitate dintre faptele imputate pârâților și pretinsul prejudiciu.
60. La fel, instanța de judecată reține că talonul de garanție eliberat de ”San Marco Grup” S.R.L. la 30 septembrie 2016, prin care se atestă livrarea unor bunuri la adresele mun. Chișinău, str. C. Brâncuși 110, et. 8, ap. 21, și str. Ghioceilor, este lipsit de forța probantă atribuită de reclamant, întrucât adresa din str. Constantin Brâncuși 110 este chiar sediul social al societății reclamante, indicat ca atare în cererea de chemare în judecată, iar imobilul din str. Ghioceilor 2, potrivit explicațiilor date în ședința de judecată din 02 octombrie 2024 și necontestate, aparține cu drept de proprietate societății reclamante și a constituit adresa juridică anterioară a acesteia. Livrarea bunurilor la adresele societății nu poate constitui, prin sine, dovada însușirii lor de către pârât.
61. Instanța de judecată constată că reclamantul nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că vreunul dintre bunurile enumerate a fost identificat în posesia, folosința sau proprietatea pârâtului Negară Ivan ori a membrilor familiei acestuia, sau că a fost înstrăinat de acesta în interes propriu.
62. Cu referire la argumentul potrivit căruia bunurile achiziționate nu ar corespunde genurilor de activitate ale societății, instanța de judecată reține că societatea reclamantă are înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice numeroase

genuri de activitate, printre care producția de mobilier, comerțul cu ridicata pe bază de tarife și contracte, alte tipuri de comerț cu ridicata, comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, lucrări de finisare a construcțiilor și construcții de clădiri, astfel încât achiziționarea de mobilier, tehnică și obiecte de amenajare nu este, prin sine, străină obiectului de activitate al societății. (f.d. 29 vol. I)

63. Instanța de judecată accentuează, totodată, că aprecierea oportunității economice a unei achiziții efectuate de o societate comercială nu se confundă cu ilicitatea faptei în sensul art. 1998 din Codul civil. O achiziție ineficientă, costisitoare sau lipsită de utilitate imediată poate atrage, eventual, răspunderea pentru neexecutarea obligațiilor de serviciu, însă nu constituie, prin ea însăși, un delict civil, atât timp cât bunul a intrat în patrimoniul societății, iar prețul a fost achitat unor furnizori reali, în baza unor facturi fiscale valabile, neanulate și nedeclarate fictive.
64. Instanța de judecată mai reține că achizițiile contestate s-au desfășurat pe parcursul a trei ani consecutivi, de la 17 furnizori diferiți, fiind achitate prin virament din conturile bancare ale societății, reflectate integral în evidența contabilă și incluse în situațiile financiare ale societății. Or, aceste operațiuni nu au avut caracter ocult și puteau fi cunoscute și verificate în orice moment de administratorul societății, care însă, potrivit propriei recunoașteri, nu a efectuat nicio verificare.
65. În consecință, instanța de judecată statuează că, în privința acestui capăt de cerere, reclamantul nu a probat nici fapta ilicită, nici prejudiciul patrimonial efectiv suportat, nici raportul de cauzalitate, nici vinovăția pârâtului Negară Ivan, motiv pentru care pretenția de încasare a sumei de 2 048 595,20 lei urmează a fi respinsă.
66. Cu privire la pretenția de încasare în mod solidar de la pârâții Negară Ivan și Cernolevschi Rodica a sumei de 700 000,00 lei, reclamantul a susținut că sumele de 600 000,00 lei și 100 000,00 lei, ridicate din conturile bancare ale societății la 11 februarie 2015 și, respectiv, la 21 octombrie 2015, nu au fost transmise asociatului unic Cecetova Ludmila în vederea stingerii împrumuturilor acordate societății, ci au rămas în posesia pârâtului Negară Ivan, iar pârâta Cernolevschi Rodica a reflectat stingerea împrumuturilor fără temei documentar.
67. Instanța de judecată constată că înseși înscrisurile invocate de reclamant – Ordinul de eliberare numerar nr. 12 din 11 februarie 2015 și Ordinul de eliberare numerar nr. 15 din 21 octombrie 2015 – atestă că mijloacele bănești au fost ridicate cu destinația expresă a rambursării împrumuturilor. (f.d. 197, 198 vol I)
68. Prin urmare, sub aspect patrimonial, situația reflectată în contabilitatea societății este aceea a diminuării unei datorii a societății față de propriul asociat, iar nu aceea a unei ieșiri de active fără contraprestație.

69. Instanța de judecată reține că reclamantul nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că, ulterior operațiunilor din 11 februarie 2015 și 21 octombrie 2015, asociatul unic Cecetova Ludmila ar fi pretins de la societate restituirea acelorași împrumuturi, că ar fi contestat stingerea lor sau că ar fi înregistrat vreo creanță în acest sens, inclusiv în cadrul procesului de insolvabilitate intentat la 22 mai 2020. Or, în lipsa unei asemenea creanțe, patrimoniul societății nu a suferit nicio diminuare.
70. Reprosul reclamantului se reduce, în esență, la lipsa documentelor primare care ar justifica operațiunile contabile, respectiv la încălcarea art. 17 alin. (1) și art. 19 alin. (1)–(3) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007.
71. Instanța de judecată accentuează că o neregularitate în documentarea unui fapt economic constituie o încălcare a disciplinei contabile, susceptibilă, în condițiile art. 44 din Legea contabilității, de răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, însă nu echivalează, prin sine, cu cauzarea unui prejudiciu patrimonial în sensul art. 1998 din Codul civil. Lipsa unui document primar dovedește lipsa documentului, iar nu însușirea sumei înscrise în evidența contabilă.
72. Instanța de judecată reține, de asemenea, că pârâții au susținut constant că mijloacele bănești au fost depuse în casieria societății și utilizate anume pentru stingerea împrumuturilor față de asociat, susțineri pe care reclamantul nu le-a combătut prin probe, ci doar prin afirmații.
73. Instanța de judecată mai constată că reclamantul nu a solicitat pe parcursul examinării cauzei efectuarea unei expertize contabile judiciare, în condițiile art. 148–159 din Codul de procedură civilă, deși aceasta constituia mijlocul de probă apt să stabilească, cu forța probantă cerută de lege, circulația mijloacelor bănești, corectitudinea înregistrărilor contabile și existența ori inexistența unui sold nejustificat.
74. Raportul de constatări efective din 22 ianuarie 2021, întocmit de societatea de audit ”Afex Service” S.R.L. la comanda unilaterală a reclamantului, în afara procesului și fără participarea pârâților, nu constituie raport de expertiză judiciară în sensul legii procesuale, ci un simplu înscris, care se apreciază deopotrivă cu celelalte probe și care, în lipsa documentelor primare pe care nici auditorul nu le-a avut la dispoziție, nu poate suplini proba faptei ilicite și a cuantumului prejudiciului.
75. Pe cale de consecință, instanța de judecată statuează că pretenția de încasare a sumei de 700 000,00 lei nu este dovedită sub aspectul niciunuia dintre elementele răspunderii delictuale și urmează a fi respinsă.
76. Cu privire la pretenția de încasare în mod solidar a sumei de 2 169 752,65 lei, aferentă dispozițiilor de plată emise în perioada 13 iulie 2016 – 28 decembrie 2018,

reclamantul a susținut că pârâta Cernolevschi Rodica a emis și a semnat dispoziții de plată fără semnătura beneficiarilor, fără indicarea sumei în cifre și litere de către aceștia, unele fără semnătura conducătorului societății, iar altele purtând semnătura aplicată prin facsimil. (f.d. 199-228 vol. I)

77. Instanța de judecată constată că și această pretenție se întemeiază exclusiv pe vicii de formă ale documentelor de casă, iar nu pe dovada faptului că mijloacele bănești ar fi fost însușite de pârâți.
78. Instanța de judecată reține că reclamantul nu a individualizat, pentru niciuna dintre operațiunile care compun suma de 2 169 752,65 lei, persoana care ar fi beneficiat efectiv de mijloacele bănești, destinația reală a acestora și modul în care societatea ar fi fost lipsită de valoarea corespunzătoare. Reclamantul nu a prezentat nici registrul de casă în integralitatea sa, nici confruntarea soldurilor de casă la începutul și sfârșitul perioadei analizate, din care ar fi rezultat un excedent nejustificat de mijloace bănești eliberate.
79. Instanța de judecată accentuează că suma pretinsă a fost obținută prin însumarea aritmetică a tuturor dispozițiilor de plată în privința cărora auditorul a constatat un neajuns de formă, procedeu care nu este apt să stabilească existența unui prejudiciu. Împrejurarea că un document de casă nu poartă toate semnăturile cerute de Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională nu permite concluzia că suma înscrisă în acel document nu a fost eliberată destinatarului real ori că a fost însușită de contabilul-șef.
80. Instanța de judecată accentuează, de asemenea, că perioada vizată se întinde pe doi ani și jumătate, interval în care administratorul societății, în exercitarea obligației de gestionare eficientă a societății, avea atât dreptul, cât și obligația de a verifica disciplina de casă. Neexercitarea acestei obligații pe întreaga perioadă constituie o culpă proprie a societății reclamante, prin organul său de conducere, care exclude, în sensul art. 1998 alin. (4) și art. 2026 alin. (2) din Codul civil, transferul integral al consecințelor patrimoniale asupra pârâtei Cernolevschi Rodica.
81. În ceea ce îl privește pe pârâtul Negară Ivan, instanța de judecată constată că reclamantul nu a indicat și nu a probat nicio faptă concretă a acestuia în legătură cu întocmirea dispozițiilor de plată, atribuție care ținea exclusiv de competența serviciului contabil, astfel încât nu sunt întrunite nici condițiile art. 2023 din Codul civil pentru angajarea răspunderii solidare.
82. Prin urmare, pretenția de încasare a sumei de 2 169 752,65 lei urmează a fi respinsă ca nedovedită.
83. Cu privire la pretenția de încasare în mod solidar a sumei de 226 610,02 lei, aferentă casării obiectelor de mică valoare și scurtă durată, reclamantul a susținut că, în

perioada 01 ianuarie 2016 – 31 martie 2019, obiectele de mică valoare și scurtă durată au fost derecunoscute pentru uzură fizică și casate în intervale de timp mult mai scurte decât cele prevăzute de legislație.

84. Instanța de judecată reține că această pretenție se sprijină pe compararea termenelor efective de exploatare cu termenele indicate în Catalogul mijloacelor fixe și activelor nemateriale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 338 din 21 martie 2003, și în celelalte acte normative invocate de reclamant.
85. Instanța de judecată accentuează însă că termenele de utilizare prevăzute de actele normative menționate au caracter de referință pentru calculul uzurii și al amortizării, iar nu caracter imperativ, care ar interzice derecunoașterea unui activ înainte de expirarea lor. Uzura fizică efectivă a unui bun depinde de intensitatea și condițiile concrete de exploatare, iar în cazul unei societăți care desfășoară activități de construcții, o uzură accelerată a obiectelor de mică valoare și scurtă durată este firească.
86. Instanța de judecată constată că reclamantul nu a contestat existența actelor de casare, ci doar oportunitatea momentului casării, și nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că bunurile casate erau, în realitate, apte de utilizare la data casării, că au fost sustrase ori valorificate în interesul pârâților sau că societatea a fost nevoită să procure bunuri similare de înlocuire înainte de termen.
87. Instanța de judecată reține, de asemenea, că operațiunea de casare a unui activ deja aflat în patrimoniul societății și integral achitat produce, sub aspect contabil, efectul trecerii valorii sale la cheltuieli, iar nu efectul unei ieșiri de mijloace bănești. Pentru a se reține existența unui prejudiciu, ar fi trebuit dovedit că bunurile casate scriptic au continuat să existe fizic și au fost însușite, ceea ce nu s-a probat.
88. În consecință, pretenția de încasare a sumei de 226 610,02 lei urmează a fi respinsă.
89. Cu privire la pretenția de încasare în mod solidar a sumei de 683 333,33 lei, aferentă amortizării Macaralei-Turn SIMMA Potain GT 185, reclamantul a susținut că, în perioada 31 mai 2017 – 31 decembrie 2017, prin reflectarea unei uzuri lunare de 85 416,67 lei, valoarea de intrare a Macaralei-Turn a fost depreciată integral în 8 luni, ceea ce ar constitui o majorare nejustificată a cheltuielilor generale și administrative ale societății, realizată de pârâta Cernolevschi Rodica prin înțelegere dolosivă cu pârâtul Negară Ivan.
90. Instanța de judecată constată, că amortizarea unui mijloc fix nu constituie o ieșire de mijloace bănești din patrimoniul societății, ci o operațiune de repartizare în timp a valorii de intrare a activului, deja achitate. Prin urmare, chiar în ipoteza în care ritmul amortizării ar fi fost incorect determinat, consecința ar fi denaturarea

rezultatului financiar al perioadei, iar nu diminuarea activului net al societății cu suma corespunzătoare.

91. Instanța de judecată reține, că macaraua a fost procurată la 18 aprilie 2017, fiind un utilaj fabricat în anul 1995, deci cu o vechime de peste 22 de ani la data achiziției, împrejurare care, prin ea însăși, justifică un termen de utilizare rămas semnificativ redus și o uzură accelerată.
92. Instanța de judecată reține susținerile pârâților, necombătute prin probe contrare, potrivit cărora macaraua a fost exploatată intens în perioada respectivă, s-a defectat și s-a uzat fizic, precum și explicațiile pârâtului Negară Ivan date în ședința de judecată din 02 octombrie 2024, potrivit cărora actele de casare a Macaralei-Turn au fost semnate de contabil, în cadrul procedurii interne a societății.
93. Instanța de judecată constată, că operațiunile juridice invocate de reclamant – contractul de vânzare-cumpărare nr. 19/18 din 05 aprilie 2018, actul de predare-primire din aceeași dată, contractul de locațiune nr. 08AC/17 din 01 noiembrie 2017 și Acordul adițional din 01 iunie 2018 – reprezintă acte juridice civile valabil încheiate.
94. Instanța de judecată mai reține că, la data de 18 aprilie 2017, factura fiscală privind procurarea macaralei a fost semnată din partea societății reclamante de Păcuraru Sergiu, director executiv, împrejurare care demonstrează că operațiunea nu a fost realizată în mod unilateral de pârâtul Negară Ivan și că societatea reclamantă a fost reprezentată la încheierea acesteia și de o altă persoană cu funcție de răspundere.
95. În consecință, pretenția de încasare a sumei de 683 333,33 lei urmează a fi respinsă.
96. Pentru considerentele care precedă, instanța de judecată accentuează, cu titlu de concluzie generală, că reclamantul nu a probat niciuna dintre circumstanțele invocate cu privire la acțiunile pârâților Negară Ivan și Cernolevschi Rodica.
97. Reclamantul nu a probat că pârâtul Negară Ivan ar fi însușit vreunul dintre bunurile achiziționate din contul societății, că le-ar fi folosit în interes personal ori că le-ar fi înstrăinat în beneficiul său; nu a probat că acesta ar fi reținut sumele de 600 000,00 lei și 100 000,00 lei ridicate din conturile bancare ale societății; nu a probat implicarea sa în întocmirea documentelor de casă; și nu a probat existența vreunei înțelegeri frauduloase în legătură cu operațiunile privind Macaraua-Turn.
98. Reclamantul nu a probat nici că pârâta Cernolevschi Rodica ar fi însușit vreo sumă de bani din casieria societății, că ar fi întocmit înregistrări contabile fictive privind fapte economice inexistente sau că ar fi obținut vreun folos patrimonial din operațiunile contestate. Toate reproșurile formulate în privința acesteia vizează exclusiv modul de documentare și de reflectare contabilă a unor operațiuni a căror realitate materială nu a fost contestată.

99. Instanța de judecată accentuează că, în materia răspunderii civile delictuale, prejudiciul trebuie să fie cert, iar cuantumul său determinat sau determinabil pe bază de probe. Or, în prezenta cauză, cuantumul pretins a fost stabilit prin însumarea aritmetică a valorilor înscrise în documentele în privința cărora au fost constatate neajunsuri de formă, procedeu care nu asigură caracterul cert al prejudiciului și care confundă valoarea operațiunilor documentate deficitar cu pierderea efectivă suportată de societate.
100. Instanța de judecată reține că reclamantul, deși a dispus de întreaga documentație contabilă a societății, predată de pârâți prin acte de predare-primire, precum și de asistență juridică calificată pe tot parcursul procesului, nu a solicitat administrarea unei expertize contabile judiciare și nu a prezentat documentele primare din care să rezulte destinația reală a mijloacelor bănești. Riscul procesual al acestei conduite îi revine în întregime, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
101. Revenind la conduita administratorului societății reclamante, instanța de judecată accentuează încă o dată că Cecetova Ludmila, fiind administratorul și asociatul unic al companiei reclamante, trebuia să depună diligența unui bun proprietar și să verifice activitatea companiei în perioada cât l-a împuternicit pe Negară Ivan, în bază de procură, să reprezinte societatea reclamantă.
102. Împuternicind în mod repetat, pe parcursul anilor 2016–2019, aceeași persoană să gestioneze afacerea societății, fără a institui niciun mecanism de control, fără a solicita dări de seamă și fără a verifica evidența contabilă, administratorul societății reclamante și-a asumat, în raporturile cu terții și în raporturile interne, consecințele acestei conduite.
103. Instanța de judecată statuează că această omisiune prelungită a organului de conducere al societății reclamante rupe lanțul cauzal dintre faptele imputate pârâților și pretinsul prejudiciu, iar în măsura în care un prejudiciu ar fi existat, acesta este consecința directă a lipsei de supraveghere din partea administratorului, și nu a unor fapte ilicite dovedite ale pârâților.
104. În concluzie, în speța dedusă judecății nu sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii civile delictuale – fapta ilicită, prejudiciul cert, raportul de cauzalitate și vinovăția – nici în privința pârâtului Negară Ivan, nici în privința pârâtei Cernolevschi Rodica, motiv pentru care acțiunea urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, în integralitatea sa.
105. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional*

părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului."

106. În conformitate cu art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă "*Persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat şi taxa de timbru după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărîrii*."
107. Instanța de judecată reține că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantului i-a fost amânată plata taxei de stat, în temeiul art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, taxa de stat aferentă valorii acțiunii constituind 50 000,00 lei, astfel, ca parte căzută în pretenții, reclamanta va fi silită la plata taxei de stat în sumă de 50 000,00 lei la buget.
108. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de "COMALION LCA" S.R.L. împotriva lui Negară Ivan și Cernolevschi Rodica, intervenient accesoriu Cecetova Ludmila, cu privire la încasarea prejudiciului material, ca neîntemeiată.

Se încasează din contul "COMALION LCA" S.R.L. la buget taxa de stat în sumă de 50000,00 lei (cincizeci mii lei, 00 bani).

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Russu Natalia**